

ผลการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับผู้สูงอายุเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อความสูงอายุ

The Results of Problem-based Learning Management for Older Person to Promote Attitudes Towards Aging.

ฉวีวรรณ อุปมานะ

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี E-mail. Chaweewan08@outlook.co.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อความสูงอายุให้เป็นบวกหรือเป็นไปในทางที่ดีมากขึ้น โดยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์คือ 80/80 เพื่อศึกษาหาค่าดัชนีประสิทธิผล และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สูงอายุระหว่าง ก่อนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ ผู้สูงอายุ ในชุมชนบ้านเซ จำนวน 17 คน ได้มา โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน และแบบวัดเจตคติต่อความสูงอายุของผู้สูงอายุ ผลการศึกษา พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ การให้สุขศึกษาแก่ผู้สูงอายุ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.47/89.02 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7854 หมายถึง ผู้สูงอายุมีคะแนนหลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 78.54 และผู้สูงอายุมีเจตคติต่อความสูงอายุในทางที่ดีเพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ การให้สุขศึกษา ผู้สูงอายุ

Abstract

The purposes of this research was study to the results of problem-based learning management for older person to promote positive attitudes toward aging. Using to be effective, the criterion is 80/80 to determine the effectiveness index and to compare the learning achievement of the older person between before and after learning. The samples used in the study were 17 older person in Banse community who were acquired by simple random sampling. Tools used the four learning plans and the attitudes toward aging were found. Health education for the older person using problem-based learning management the efficiency was 88.47 / 89.02, which is higher than the 80/80 criterion. The efficiency index was 0.7854, which means that the older person had higher scores after learning management than before learning. 78.54% and the older person have a better attitude towards aging.

Keywords: program of education, attitude towards aging, older persons

บทนำ

ประชากรผู้สูงอายุเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้นประเทศไทยและอีกหลายประเทศได้เข้าสู่ภาวะสังคมผู้สูงอายุ (aging society) คือ มีประชากรผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อม และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรที่มีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นนี้ โดยเฉพาะด้านเจตคติ (attitude) ซึ่งเป็นรูปแบบของความรู้ความเข้าใจความ คิดเห็น และความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่ทำให้บุคคลมีความโน้มเอียงหรือความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งนั้น หรือเหตุการณ์นั้น และการตอบสนองสามารถแสดงออกได้ทั้งในทางบวกและทางลบ การมีเจตคติที่ดีหรือใน ทางบวกจะส่งผลต่อการแสดงออกในทางบวก ในขณะที่การมีเจตคติไม่ดีหรือในทางลบมีแนวโน้มที่จะส่งผลต่อ การแสดงออกในทางลบ ดังนั้น การศึกษาเจตคติต่อความสูงอายุของผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง จึงมีความสำคัญที่ จะทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงของเจตคติต่อความสูงอายุของผู้สูงอายุในภาวะสังคมสูงอายุ ซึ่งสะท้อนถึง ความโน้มเอียงของพฤติกรรมการแสดงออกในทางบวกหรือในทางลบของผู้สูงอายุได้ (ประเสริฐ อัสสันตชัย, 2552)

การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนร่วมแก้ปัญหา แล้วนำมาเสนอหรือสะท้อนประสบการณ์ในการแก้ปัญหาให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยให้ผู้เรียนช่วยแก้ปัญหา เพื่อให้ ผู้เรียนได้ตรวจสอบว่าตนได้รู้อะไรบ้างและนำสิ่งที่รู้มาใช้ ได้ค้นพบว่าตนจำเป็นต้องเรียนรู้อะไร ได้พัฒนา ทักษะทางสังคม ซึ่งช่วยในการแก้ปัญหาเป็นกลุ่มประสบความสำเร็จ โดยเลือกจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมฝึกปฏิบัติ ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนและนำความรู้จากการปฏิบัติไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานยังมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตประจำวันอีกด้วย การเรียนรู้แบบใช้ตัว ปัญหาเป็นจุดตั้งต้นของกระบวนการเรียนรู้และเป็นตัวกระตุ้นในการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาด้วยเหตุผล และการสืบค้นข้อมูลที่ต้องการจากแหล่งวิทยาการต่างๆ ที่หลากหลายเป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนใน ด้านทักษะการเรียนรู้มากกว่าความรู้จากการสอนเพียงอย่างเดียว เนื่องจากผู้สอนจะทำหน้าที่เพียงผู้สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้เท่านั้น (ปริญญญา เขาวนาศัย.2549: 66)

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อความสูงอายุให้ เป็นบวกหรือเป็นไปในทางที่ดีมากขึ้น จึงเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับปัญหาของผู้สูงอายุ เนื่องจากผู้สูงอายุมีบทบาทสำคัญในการกำหนดปัญหามันพื้นฐานความต้องการของผู้สูงอายุเอง เพื่อเป็นสื่ง กระตุ้นให้ผู้สูงอายุเกิดความอยากเรียนรู้ มีการแสวงหาความรู้และแนวทางเพิ่มเติมเพื่อนำมาแก้ปัญหา เพื่อ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีเจตคติต่อความสูงอายุในทางที่ดีหรือเป็นบวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งแสดงถึงความโน้มเอียงของ พฤติกรรมการแสดงออกในทางบวกคือการมีพฤติกรรมดูแลตนเองไปในทางที่ดีขึ้น มีความยั่งยืน ตลอดจน ช่วยให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งในปัจจุบันและอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ คือ 80/80
2. เพื่อศึกษาหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้การสอนสุขศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อความสูงอายุของผู้สูงอายุในช่วงก่อนเรียนและหลังเรียนการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สูงวัยที่เกษียณจากวัยทำงานสามารถอ่านออกเขียนได้ดีทั้งหมดจำนวน 17 คน
2. ตัวแปร
 - ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
 - ตัวแปรตาม ได้แก่ ความแตกต่างของเจตคติต่อความสูงอายุของผู้สูงอายุก่อนและหลังการเรียนรู้
 - ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สารการเรียนรู้โดยผู้วิจัยใช้เรื่องการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
3. ระยะเวลาในการศึกษา ผู้วิจัยใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ 1 ตุลาคม 2559 – 30 มกราคม 2560

วิธีการดำเนินการศึกษา

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มี 2 ชนิด ได้แก่
 - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องสุขศึกษาในผู้สูงอายุโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
ในครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยใช้กรอบแนวคิดเจตคติ (attitude) และกระบวนการสูงอายุ (aging process) ซึ่งเป็นการรับรู้เกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากความสูงอายุ อันอาจนำมาสู่การเกิดเจตคติทางบวกหรือทางลบต่อความสูงอายุ ซึ่งสรุปเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) การรับรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านความสูงอายุ โดยทั่วไป 2) การรับรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย 3) การรับรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจและอารมณ์ และ 4) การรับรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านสังคมและครอบครัว เป็นต้น กระบวนการพัฒนา การตรวจสอบคุณภาพ
 - 1.2 แบบวัดเจตคติต่อความสูงอายุตามการรับรู้ของผู้สูงอายุ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่พัฒนาโดย นุชจมาน แก้วระดี (2554) ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) เจตคติด้านการเหมารวมผู้สูงอายุ 2) เจตคติด้านคุณค่าในสังคมของผู้สูงอายุ 3) เจตคติด้านบทบาทในครอบครัวของผู้สูงอายุ 4) เจตคติด้านอัตลักษณ์ของผู้สูงอายุ 5) เจตคติด้านการเตรียมตัวของผู้สูงอายุ 6) เจตคติด้านการเจ็บป่วยทางกายใน

วัยสูงอายุ และ 7) เจตคติด้านการเป็นภาระต่อสังคมของผู้สูงอายุ รวมจำนวน 26 ข้อคำถาม ซึ่งได้ผ่านการหาประสิทธิภาพเรียบร้อยแล้ว คือ มีความตรงตามเนื้อหา (content validity) มีค่าความเที่ยง (reliability) เท่ากับ 0.85 และมีความตรงตามโครงสร้าง (construct validity) ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบย่อยที่สามารถอธิบายความแปรปรวน (variance) ได้ร้อยละ 46.74

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลทั้งสิ้น 8 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกันไม่น้อยกว่า 2 สัปดาห์โดยใช้ศาลากลางบ้านเป็นสถานที่ให้ความรู้

3. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาพิจารณา ตรวจสอบ วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ และวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการให้สุขศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การให้สุขศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สามารถสรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนสุขศึกษา มีประสิทธิภาพซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

ตาราง 1 ประสิทธิภาพของของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การสอนสุขศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
คะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อย (E_1)	200	176.94	6.69	88.47
คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (E_2)	30	26.71	1.76	89.02
ประสิทธิภาพของของแผนการจัดการเรียนรู้ ($E_1 E_2$) เท่ากับ 88.47/89.02				

จากตาราง 1 พบว่าประสิทธิภาพกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 ด้านของผู้สูงอายุได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อยเฉลี่ยเท่ากับ 176.94 คิดเป็นร้อยละ 88.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.69 ได้คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 26.71 คิดเป็นร้อยละ 89.02 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.76 ดังนั้นประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการสอนสุขศึกษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.47/89.02 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการสอนสุขศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เท่ากับ 0.7854 ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7854 แสดงว่าผู้สูงอายุ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ร้อยละ 78.54

สถิติที่ใช้หาค่าดัชนีประสิทธิผล (บุญชม ศรีสะอาด. 2552 : 117) โดยใช้สูตร (Effectiveness Index : E.I) ตามวิธีของกู๊ดแมน (Goodman) และชไนเดอร์ (Schnider)

$$\begin{aligned} & \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนผู้เรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}} \\ &= \frac{454 - 249}{(17 \times 30) - 249} \\ &= \frac{205}{26} \\ &= 0.7854 \end{aligned}$$

พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้เรื่องการสอนสุขศึกษา โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ 0.7854

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุมีเจตคติต่อความสูงอายุนในทางบวกหรือในทางที่ดีเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการสอนสุขศึกษาแก่ผู้สูงอายุ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการสอนสุขศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานมีประสิทธิภาพ ความหมายว่าคะแนนเฉลี่ยการประเมินระหว่างเรียนและแบบทดสอบย่อยเท่ากับร้อยละ 88.47และค่าเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 89.02 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการสอนสุขศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 88.47/89.02 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ได้ผ่านกระบวนการดำเนินงานตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยวิธีการอันนำไปสู่แนวทางการกระบวนการเรียนรู้ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์เนื้อหาสาระอย่างละเอียดและได้ผ่านการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญผ่านการทดลองปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริงจึงทำให้ผู้สูงอายุ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพวิมล วรรณชัย (2550:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาการเรียนของนักเรียนชาวไทยภูเขาเผ่าปกาเกอะญอ โดยการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนชาวไทยภูเขาเผ่าปกาเกอะญอ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีพัฒนาการทักษะการเรียนรู้ดีขึ้น

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ การให้สุศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เท่ากับ 0.7854 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7854 แสดงว่าผู้สูงอายุมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 78.54 ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยมีกระบวนการขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมที่ชัดเจนช่วยให้ผู้สูงอายุมีทิศทางมีเป้าหมายผู้สูงอายุ ได้ผ่านการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้ทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนและได้ทราบผลคะแนนทันทีทำให้พบความก้าวหน้าในการเรียนจึงทำให้ผู้สูงอายุมีความกระตือรือร้นในการเรียน และพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับเจตคติความสูงอายุนสูงขึ้น

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สูงอายุที่เรียนด้วยแผนการจัดการรู้เรื่องสุศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีเจตคติเกี่ยวกับความสูงอายุนที่เป็นบวกหรือในทางที่ดีเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยมีกระบวนการดำเนินการที่ผ่านขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์ของสิ่งที่ต้องการวัด ผ่านการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับก่อนนำมาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จึงเห็นได้ว่าเป็นข้อสอบที่มีความเชื่อมั่นสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องเจตคติต่อความสูงอายุนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ทำให้ทราบผลการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากการที่ได้ทำการวิจัย การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยการให้สุศึกษาแก่ผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อความสูงอายุน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะกับผลการศึกษาค้นคว้าในการนำไปใช้ และข้อเสนอแนะในการพัฒนาครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ขณะที่มีการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนต้องมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ไม่เข้าใจ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การให้สุศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน อาจจะพบอุปสรรคหรือปัญหา โดยผู้สอนต้องคอยชี้แนะหรือแนะนำ อธิบาย ช่วยเหลือผู้สูงอายุตลอดเวลาการเรียนการสอนอาจจะมีการเกินเวลาที่กำหนดไว้ อาจต้องใช้เวลานำ อธิบายหรือยกตัวอย่างเพิ่มเติม ซึ่งผู้สอนอาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมและเผื่อเวลาให้ผู้สูงอายุได้พักผ่อน ดื่มน้ำ และเข้าห้องน้ำ ได้ตามที่ต้องการ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการพัฒนาความสามารถในด้านการจัดการเรียนรู้เรื่องอื่นๆ สำหรับผู้สูงอายุ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

2.2 ควรมีนำการจัดกิจกรรมแบบปัญหาเป็นฐานไปจัดกิจกรรมเรื่องอื่นๆ ในชุมชนต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์เป็นอย่างดีได้ด้วยความช่วยเหลือ และการให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจาก ทีมผู้ช่วยผู้วิจัยและอาจารย์ในภาควิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ผู้สูงอายุ มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี ขอขอบคุณทางมหาวิทยาลัยที่ให้โอกาส ตลอดจนสนับสนุนและส่งเสริมให้ทำการวิจัยในครั้งนี้ ของโรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเซ อ.เมือง จ.อุดรธานี บุคลากรทางด้านสุขภาพ ผู้นำชุมชน อาสาสมัครประจำชุมชน และเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบการดูแลผู้สูงอายุ ที่อนุญาตและเอื้อเอื้อในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งผู้สูงอายุ และญาติผู้สูงอายุทุกท่าน ที่กรุณาให้ข้อมูลและให้ความร่วมมือในการศึกษาเป็นอย่างดี

สุดท้าย ผลอันเป็นประโยชน์ ตลอดจนความดีงามทั้งหลายทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ขอมอบแต่บิดามารดาที่เคารพยิ่ง และหากมีข้อบกพร่องประการใดผู้วิจัยขอน้อมรับไว้ด้วยความขอบคุณยิ่ง

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มงานสถิติเพื่อการบริหารงานภาครัฐ กองสถิติประชาคมติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2550). *สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความรู้และทัศนคติที่มีต่อผู้สูงอายุ พ.ศ. 2550*. กรุงเทพฯ: สำนักสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- กาญจนา ปัญญาธร. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับความมั่นคงในชีวิตผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรธานี. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*. 22(2), 33-90.
- ทักษิณาร์ ไกรราช และคณะ. (2551). *รายงานวิจัย กระบวนการสร้างคุณค่าผู้สูงอายุในคลินิกชุมชนอุทัยทิศ จังหวัดมหาสารคาม*. [ม.ป.ท.: ม.ป.พ.].
- เทศบาลนคร จังหวัดอุดรธานี. (2555). *รายงานการสำรวจเพื่อเฝ้าระวังและสำรวจภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครจังหวัดอุดรธานี*. อุดรธานี: เทศบาลนคร จังหวัดอุดรธานี.
- นุชจมาน แก้วระดี. (2554). *การพัฒนาแบบวัดเจตคติต่อความสูงอายุดตามการรับรู้ของผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตชุมชนแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประเสริฐ อัสสันตชัย. (2552). *ปัญหาสุขภาพที่พบบ่อยในผู้สูงอายุและการป้องกัน*. กรุงเทพฯ:ยูเนี่ยน ศรีเอชเอ็น.
- ผ่องพรรณ อรุณแสง. (2554). *การพยาบาลปัญหาสำคัญของผู้สูงอายุ: การนำใช้*. ขอนแก่น: คลังน่านาวิทยา.
- วรรณภา ศรีธีรรัตน์, ผ่องพรรณ อรุณแสง, และ ประเสริฐ อัสสันตชัย. (2552). *ภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุไทย และ บริการสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุไทย*. ใน ชื่นตา วิชชาวุธ (บรรณาธิการ).
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2553). *การจัดการความรู้และสังเคราะห์แนวปฏิบัติของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล: แนวปฏิบัติในการบริการผู้สูงอายุ*. กรุงเทพฯ: สหมิตรพรันต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

- Bergman, Y.S., Bodner, E., & Fridel, S.C. (2013). Cross-cultural ageism: ageism and attitudes toward aging among Jews and Arabs in Israel. *International Psychogeriatric*, 25(1), 6-15.
- Christin, V.M., Christopher, B., & Dominic, A. (2010). *Measuring attitudes to age in Britain: Reliability and validity of the indicators*. A report of research carried out by the School of Psychology, Research Group EURAGE, University of Kent on behalf of the Department for Work and Pensions.
- Cruikshank, M. (2013). *Learning to be old: gender, culture and aging*. 3rd ed. Lanham, Md.: Rowman & Littlefield.
- Ferreira, M.V., & Ruiz T. (2010). *Community health worker's attitude and beliefs toward the elderly*. Retrieved June 10, 2013, from <http://www.ibge.gov.br/cidadesat/link.php?codmun=352900online.org/dictionary/aging>
- Flaherty, E., & Resnick, B. (2011). *Geriatric Nursing Review Syllabus: A core curriculum in advanced practice geriatric nursing*. 5th ed. USA: American Geriatric Nursing.
- Gloria, W.F. (2012). *Basic Geriatric Nursing*. 5th ed. New York: Mosby.
- Haddock & Maio. (2010). *The psychology of attitudes and attitude change*. New York: SAGE Publications.
- Kristen, M.L. (2014). *Attitudes toward aging and older adults*. 3rd ed. Mosby: Gerontological Nursing competency for care.
- Lu, L. (2012). Attitude towards aging and older people's intentions to continue working: a Taiwanese study. *Career Development International*, 17(1), 83-98.
- Mapoma, C.C., & Masaiti, G. (2012). Perceptions of and attitudes toward ageing in Zambia. *European journal of educational research*, 1(2), 107-116.
- Miller, C.A. (2012). Seeing Older Adult Through the Eyes of Wellness. *Nursing for wellness in older adult*. 6th ed. China: Mosby.
- Momtaz, Y.A., Hamid, T.A., Masud, J., Haron, S.A., & Ibrahim, R. (2013). Dynamic effects of attitude toward aging on psychological well-being of older Malaysian couples: an actor partner interdependence model. *Clinical Interventions in Aging*, 8, 1413-1420.